

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Ayatollah Bayat-Zanjani
Title: Meeting with Ayatollah Bayat-Zanjani
Language: Persian
Western Date: 31 January 2010
Persian Date: 11 Bahman 1388
Source: <http://bayatzanjani.net/fa/news/article-139.html>

Meeting with Ayatollah Bayat-Zanjani

Grand Ayatollah Bayat-Zanjani, one of most senior Shia Marjas (spiritual leaders), by criticizing those that “introduce their false interpretation as religion while seeking a specific political goal,” said: “Enemy of God (Mohareb) is the one who kills and butchers people not the protester with empty hands.” This spiritual leader, critic of the current situation in Iran, in a meeting with some members of the Islamic Association of Students of the faculty of law at Tehran University, in explanation regarding the religious meaning of “enemy of God” that these days has made its way in the language of the coup agents, said: “Enemy of God and fighting with God have definition in Shia’s teachings. In religious, one is called Enemy of God who uses weapons to terrorize people. It is not right that on his own, someone creates a new definition for Enemy of God and calls whoever criticizes or opposes him with this name. With this religious definition that all high ranked scholars are in agreement about, one is called an Enemy of God who uses weapons against people and kills and butchers them, and not the protestor who empty-headedly only has objection to a method or a behavior.” Grand

Ayatollah Bayat-Zanjani emphasized that it is not about the fact that they cannot be charged or tried but it is about the fact that Enemy of God has a definition and not everyone can be called an Enemy of God and any act as fighting with God.” He continued, “In the Islamic Republic that we say one with a question is free to ask his/her question, he/she should not be called an Enemy of God over a question, criticism, or even protest.” In continuation of his remarks, he added: “Those who use the public podiums for terrorizing, threatening and unfortunately as a platform for giving untrue and self-established definitions of the Shia’s teachings, are far from the religion of Mohammad (the Prophet) and Ali (the first Imam of Shias) and the most they do is to feed their false interpretations to the public.”

دیدار اعضای انجمن اسلامی دانشکده حقوق دانشگاه تهران با مرجع عالیقدر

اعضای شورای مرکزی و شورای عمومی انجمن اسلامی دانشکده حقوق دانشگاه تهران، ضمن حضور در دفتر مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی بیات زنجانی (مدظله العالی) با ایشان دیدار و گفتگو کردند. در ابتدای این دیدار که صبح روز شنبه دهم بهمن ماه و در آستانه دهه فجر انقلاب اسلامی انجام شد، تعدادی از دانشجویان ضمن سخنانی به بیان دغدغه ها و نظرات خود پرداختند.

مرجع عالیقدر پس از شنیدن سخنان حضار، ضمن تشکر از حضور آنان، سخنان خود را با بیان اینکه امام علی(ع) دو شاخص را برای حکومت دینی معرفی می کنند آغاز نموده و فرمودند: امام(ع) به عنوان امیر المؤمنین در جامعه اسلامی، اولین شاخص در حکومت را این موضوع می داند که مردم بتوانند بدون دغدغه از حکومت سؤال کنند. مطلبی که امام(ع) آن را شاخص می داند، همان نهی از منکر حاکمان است که در ادبیات دینی ما بر آن بسیار تأکید شده است و عدم رعایت این خصوصیت در جامعه بدین معنا که پرسش مردم از حکومت از بین برود، نتیجه ای به جز یک جامعه مرده نخواهد داشت. باید توجه داشت که این فرمایش کسی است که طبق اعتقادات ما معصوم و عاری از گناه است و با وجود این، آن حضرت دنبال نهادینه کردن پرسش از حاکمان و استقرار این نگاه در جامعه است که حاکمان بشوند و بشر همیشه در معرض خطاست. ایشان ضمن برشمردن دومین ویژگی حکومت دینی در نگاه امام علی(ع) فرمودند: آن حضرت در فرمایشی به مالک می فرماید "الناس صنفان، اما اخٌ لک فی الدین او نظیرٌ لک فی الخلق". به این معنا که مردم دو دسته اند. یا در دینشان با تو مشترک هستند، یا اینکه مثل تو انسان اند که در هر دو حالت محترم و مکرم اند. حال سؤال

اینجاست که اگر در حکومت اسلامی با این دو شاخص به انسانها نگریده شود، آیا بین حاکمان و مردم مشکلی پیش می‌آید؟

مرجع عالیقدر افزودند: امام خمینی(ره) دنبال تشکیل حکومتی بودند که بتواند در عصر غیبت، خودش را مشابه حکومت علوی عرضه کند. ما هم اصرارمان همین است و زمانیکه می‌گوئیم جمهوری اسلامی با قرائت امام خمینی(ره) را می‌خواهیم، منظورمان این است که در جمهوری اسلامی با قرائت امام، مجلس در رأس امور است. در آن قرائت، میزان رأی ملت است. در آن قرائت نظامیان حق دخالت در مسائل سیاسی را ندارند. در آن نگاه نمایندگان مردم حق تحقیق و تفحص در همه مسائل کشور را دارند. در آن قرائت، سؤال و حتی شکایت از امام هم جرم نیست، کما اینکه چنین هم شد. در جمهوری اسلامی که ما می‌گوئیم، فرد پرسش‌کننده آزاد است که پرسش خود را طرح کند و به واسطه یک سؤال و یا یک نقد و یا حتی اعتراض، لقب محارب به او داده نمی‌شود.

ایشان در پاسخ به سؤال یکی از حضار پیرامون تعریف فقهی و صحیح محارب و محاربه چنین افزودند: محارب و محاربه در فقه شیعی تعریف دارد و تعریفش همانی است که مرحوم صاحب جواهر و دیگر فقهای بزرگ فرموده‌اند. محاربه از باب مفاعله و از ماده حرب است و کسی را در فقه محارب می‌نامند که با دست بردن به اسلحه، برای ارباب مردم اقدام کند. این نمی‌شود که من عندی و از جانب خود بی‌اثم و یک تعریف جدید برای محارب بگذاریم و هر کسی که ما را مورد نقد و اعتراض قرار داد، او را با این عنوان خطاب کنیم. با این تعریف فقهی که همه فقها هم روی آن اتفاق نظر دارند، آن کسی محارب خوانده می‌شود که اسلحه را به سوی مردم بگشاید و آنان را به خاک و خون بکشد نه آن کسی که با دست خالی آمده و فقط و فقط به رویه یا رفتاری اعتراض دارد.

ایشان با ذکر خاطره‌ای از دوران نمایندگی مجلس افزودند: زمانی که ریاست کمیسیون قضائی مجلس را عهده‌دار بودم، بحثی مطرح بود که آیا مفسدان اقتصادی، محتکران و افرادی که با انحصارهای خود سیستم اقتصادی مملکت را دچار اختلال می‌کنند، مصداق محارب هستند یا خیر و اتفاقاً برخی بر این قضیه معتقد بودند، که حضرت امام با نظر فقهی خود پیرامون اینکه این افراد را محارب نمی‌دانم، قضیه را فیصله دادند و البته این امر به معنای منع تعقیب یا محاکمه قانونی آنها نبود، اما بحث بر سر این است که محارب، تعریف دارد و نمی‌توان هر کسی را محارب و هر عملی را محاربه خواند.

ایشان تأکید کردند: خونی که به ناحق ریخته شود، عرش خداوند را به لرزه در آورده و زجه و ناله ملائکه الله را موجب می‌شود.

مرجع عالیقدر در فراز دیگری از سخنان خود، آزادی را مقوله‌ای دانستند که همیشه به دست آوردن آن، در بردارنده زحمات فراوانی است و فرمودند: آزادی امر گران‌بهایی است و به سادگی به دست نمی‌آید و برای به دست آوردنش در طول تاریخ، خونهای ارزشمندی به زمین ریخته شده است. ایشان در بخش پایانی فرمایشات خود در پاسخ به سئوالی پیرامون برخی اظهار نظرها در بعضی تریبون‌های

رسمی کشور و با اشاره به داستانی تاریخی از دوران شهادت امام علی(ع) فرمودند: بارها تأکید کرده‌ایم و می‌گوییم که تعریف صحیح دین و مفاهیم دینی به خصوص در زمینه امور اجتماعی و سیاسی، فقط از حوزه‌های مستقل علمیه بر می‌آید و آنهایی که تریبون‌های رسمی را محلی برای ارباب و تهدید و با کمال تأسف محلی برای ارائه تعریف‌های ناصحیح و من‌عندی از فقه شیعه قرار داده‌اند، با دین علوی و محمّدی فاصله دارند و بیشتر برداشت‌های غلط خود از این مفاهیم را به خورد جامعه می‌دهند. در مورد همین بحث محاربه، اگر کمی دقت شود، گویندگانی که این و آن را به این عناوین متهم می‌کنند قطعاً از دو حال خارج نیستند. یا به مبانی دسترسی ندارند و یا در صورت دسترسی، برداشت درستی از آن نداشته‌اند و برداشت غلط خود را با پیگیری هدف خاصی، به عنوان دین معرفی می‌کنند در حالی که دین و مفاهیم آن، با برخی تعاریف اینها هزاران فرسنگ فاصله دارد.

مرجع عالیقدر سخنان خود را با این جمله به پایان رساندند که: همه در برابر پروردگار مسؤولیم و اگر سخنی و یا عملی از ما سر بزند که با تعریف صحیح دین و مبانی مکتب شیعی فاصله داشته باشد، فردا در برابر خداوند عالم پاسخگو خواهیم بود و آن روز دیگر برای توبه و پشیمانی دیر است و بازگشتی در کار نیست.